

ת"פ (קרית גת) 48293-11-18 - מדינת ישראל נ' טלאור כראדי עבודות עפר בע"מ

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 48293-11-18 מדינת ישראל נ' טלאור כראדי עבודות עפר בע"מ ואח'
תיק חיצוני: קיים תיק נייר

לפני כבוד השופט משה הולצמן

המאשימה
מדינת ישראל
נגד
ע"י ב"כ עוה"ד יפתח לנדאו

הנאשמים
1. טלאור כראדי עבודות עפר בע"מ
2. פרח א.ב. מחזור והובלות בע"מ
3. ליאור כראדי
4. טל כראדי
5. ליאור דקר
6. סלמאן סייד
7. אלמוג מכלוף
1, 3, 4 ו-5 ע"י ב"כ עוה"ד שרון וקנין

הכרעת דין

1. אקדים ואציין שמצאתי לנכון לזכות את הנאשמים 1, 3, 4 ו-5, בזיכוי חלקי, מחלק מהטענות שהועלו בכתב האישום לגבי השלכות פסולת בתירוש בימים 18.9.2016, 19.9.2016, 20.9.2016 (פעמיים), 24.9.2016 ו-27.9.2016 בשעה 00:21, וזאת מחמת הספק.

בנוסף מצאתי לנכון לזכות את הנאשמים 1, 3 ו-4, ליאור וטל כראדי, מעבירה של הפרת תנאים ברישיון עסק לתחנת מעבר, לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, ביחד עם פריט 5.1 א לצו רישוי עסקים (עסקים טיעוני רישוי), תשע"ג-2013

2. בגדרו של הליך זה הוגש כתב אישום מתוקן כנגד הנאשמים 1-7 בשל עבירות לפי דיני הגנת הסביבה ודיני רישוי עסקים, לפי העניין.

3. בכתב האישום המתוקן נטען, בעיקרי הדברים, כי הנאשמת 1 (טלאור כראדי עבודות עפר בע"מ, להלן: "**החברה**") הינה חברה רשומה כדין בישראל ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום

עסקה בעבודות עפר, תשתיות והובלת פסולת; הנאשמת 2 (פרח א.ב. מחזור והובלות בע"מ, להלן: "**פרח**") היא חברה רשומה כדין בישראל ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום עסקה בהפעלת תחנת מעבר לפסולת בניין (להלן: "**תחנת המעבר**"). החברה החזיקה ב-45% מהבעלות על תחנת המעבר; הנאשמים 3 ו-4 (ליאור וטל כראדי) הם הבעלים של החברה, כשכל אחד מהם מחזיק 50% מהבעלות עליה ובנוסף לוקחים חלק בניהול של תחנת המעבר, כשנאשם 3 היה גם דירקטור בתחנת המעבר בתקופה הרלוונטית; הנאשם 5 (ליאור דקר) עבד כסדרן ונהג בחברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ובמסגרת תפקידו הוא היה אחראי סידור העבודה של הנהגים והמשאיות והוא שנתן לנהגים הנחיות באשר ליעדי איסוף והשלכת הפסולת; הנאשם 6 (סלמאן סיד) היה נהג בחברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום; הנאשם 7 (אלמוג מחלוק) היה מנהל בפועל של תחנת המעבר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

משאית פול טריילר מסוג מרצדס, מ.ר. 67-635-32 הייתה בבעלות החברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (להלן: "**המשאית**"); נגרר מ.ר. 96-0383-00 היה בפועל בשימוש, אחזקה ואחריות של החברה (להלן: "**הנגרר**"); החברה החזיקה ברישיון עסק לאיסוף והובלת פסולת; החברה החזיקה ברישיון עסק להפעלת תחנת מעבר.

גוש 34327, חלקה 7, נמצא בקרבת הישוב תירוש, בשטח חקלאי שהינו רשות הרבים (להלן: "**המתחם**").

במועדים ובשעות לערך שיפורטו להלן, לכל הפחות, הוביל הנאשם 6 את המשאית, מחוברת לנגרר, כשהמכולות על המשאית ועל הנגרר עמוסות בפסולת בניין, מתחנת המעבר אל המתחם והשליך את הפסולת במתחם במועדים שיפורטו להלן- 18/9/16, בשעה 22:13; 19/9/16, בשעה 00:21; 20/9/16, בשעה 00:22; 20/9/16, בשעה 09:16; 21/9/16, פעמיים; 22/9/16, בשעה 01:08; 24/9/16; 25/9/16, שעה 19:26; 25/9/16, בשעה 03:45; 27/9/16, בשעה 00:21; 27/9/16, בשעה 21:00.

במעשיהם ובמחדליהם אלו השליכו הנאשמים 1-6 בצוותא פסולת ברשות הרבים, לכלכו את רשות הרבים וסילקו פסולת לאתר שלא נקבע לכך כאשר נאשמים 3, 4, 5 הפרו גם את חובתם כנושאי משרה בתאגיד לעשות כל שניתן למנוע את העבירות בחברה; במעשיהם ובמחדליהם הפרו הנאשמים 1, 3-6 תנאים ברישיון עסק להובלת פסולת ונאשמים 2, 3, 4 ו-7 את התנאים ברישיון עסק להפעלת תחנת המעבר.

לנאשמים יוחסו עבירות לפי החיקוקים הבאים- איסור לכלוך והשלכת פסולת- עבירה לפי סעיפים 2, 4 ו-13(ג)(א1)(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק שמירת הניקיון**") וביחס לנאשמים 3, 4, 5 לפי סעיפים 2, 4 ו-15(א)(ריבוי עבירות); פינוי פסולת שלא כדין- עבירה לפי סעיפים 7(ד), 13(ב)(א4) וביחס לנאשמים 3, 4, 5 לפי סעיפים 7(ד) + 15(א). (ריבוי עבירות); הפרת תנאים ברישיון עסק להובלת פסולת- עבירה לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק רישוי עסקים**"), ביחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טיעוני רישוי), התשע"ג-2013 (ריבוי עבירות) (ביחס לנאשמים 1, 2, 4, 5, 6); הפרת תנאים ברישיון עסק להפעלת תחנת מעבר- עבירה לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, ביחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טיעוני רישוי), תשע"ג-2013 (ריבוי עבירות) (ביחס

לנאשמים 2, 3, 4).

בהחלטה זו השטח החקלאי בסמוך ליישוב תירוש שבו הושלכה הפסולת, כפי שפורט בכתב האישום המתוקן, יכונה "המתחם" או "תירוש".

4. בדיון שנערך לפניי ביום 1.2.2022 הודיע בא כוחה של המאשימה על מחיקתם של הנאשמים 2 (פרח א.ב. מחזור והובלות בע"מ) ו-7 (אלמוג מחלופ) מכתב האישום המתוקן.

5. הנאשם 6, סלמאן סיד, הודה בטענות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, הורשע לפי הודאתו ודינו נגזר בשים לב להסדר טיעון שגובש בין הצדדים (דיון מיום 4.2.2020). הנאשם 6 שימש כעד תביעה מטעמה של המאשימה.

6. בהחלטה זו הנאשמים 1, 3, 4 ו-5 יצוינו כ"נאשמים".

7. בכתב האישום המתוקן נטען שהנאשם 6, הנהג סלמאן סיד, הוביל משאית מחוברת לנגרר למתחם והשליך פסולת במועדים הבאים - 18/9/16, בשעה 22:13; 19/9/16, בשעה 00:21; 20/9/16, בשעה 00:22; 20/9/16, בשעה 09:16; 21/9/16, פעמיים; 22/9/16, בשעה 01:08; 24/9/16; 25/9/16, שעה 19:26; 25/9/16, בשעה 03:45; 27/9/16, בשעה 00:21; 27/9/16, בשעה 21:00.

8. המאשימה נסמכה לצורך הוכחת טענותיה לגבי המועדים שבהם בוצעה השלכת פסולת לתירוש עובר לתפיסתו של סלמאן במקום, ביום 27.9.2016, על עדותו של סלמאן ועל דו"ח מיקומים של חברת "פוינטר" (ת/45/1-77).

9. סלמאן העיד בחקירתו הראשית, בעיקרי הדברים, כדלקמן-

סדרן החברה "הציע לי שאנחנו ניקח את הפסולת הגולמית שזה לא מקבלים אותה באף אתר פסולת לא בראש העין ולא בקלנסווה והציע לי שיש לו מקום פריקה במושב תירוש שהשטח הזה שייך להם" (23.3.2022; ע' 45, ש' 7-9); "... אני לא גונב את המשאית או הפסולת אני לא הולך לשפוך על דעת עצמי, ואני לא נכנסתי לתירוש רק לאזור של החברה" (23.3.2022; ע' 45, ש' 23-24); "... הרכב מעודכן באיתורן והוא יודע בדיוק איפה אני נכנס ..." (ע' 45, ש' 26); סלמאן הצביע על ליאור דקר (הנאשם 5) שישב באולם בית המשפט כסדרן העבודה (ע' 46, ש' 3-4).

הוא הוביל פסולת מחברת "פרח" באשדוד לתירוש בממוצע 4 פעמים בשבוע. "ש. מאיפה היית לוקח פסולת ואיפה היית שופך? ת. הייתי לוקח מפרח אשדוד למושב תירוש. ש. כמה פעמים בשבוע? ת. ממוצע 4 פעמים בשבוע" (23.3.2022; ע' 46, ש' 5-8); סלמאן העיד שעבד אצל הנאשמת 1 כארבעה חודשים (ע' 44, ש' 28; ע' 45, ש' 1).

הוא הצביע על ליאור כראדי (הנאשם 3), טל כראדי (הנאשם 4) וליאור דקר (הנאשם 5) כמי שקשורים להליך המשפטי (23.3.2022; ע' 46, ש' 20-25; ע' 49, ש' 11-22).

בהמשך טען שהוא מצביע על הסדרן אך הצביעה בתחילה על ליאור כראדי, בהמשך על טל כראדי ורק אז על הסדרן ליאור דקר (23.3.2022; ע' 46, ש' 27-28).

ליאור כראדי נסע אתו לתירוש בטנדר ויגו חדש (23.3.2022; ע' 47, ש' 4, ש' 12-13).

כינויו של סלמאן בחברה היה **הלל** (23.3.2022; ע' 50, ש' 5-8).

ליאור דקר, הסדרן, הודיע לו בווטסאפ לגבי פריקת פסולת בתירוש ביום 18.9.2016 בלילה (ע' 50, ש' 18-27; ע' 51, ש' 9-19; ת/36). ליאור דקר ביקש ממנו בהודעה זו להוביל פסולת תעשיה והכוונה ל-"**... פסולת בניין גורסים את הפסולת, החומר הכבד יוצא בצד וכל העדין, נייר וזה יוצא בצד**" (23.3.2022; ע' 53, ש' 16-21).

הוא נהג במשאית אחרי משאית שבה נסעו ליאור כראדי וטל לתירוש (23.3.2022; ע' 56, ש' 1-8).

ליאור כראדי הציע לו לקחת את האחריות על המקרה אך הוא סירב (23.3.2022; ע' 57, ש' 7-12).

סלמאן נחקר בחקירה נגדית ארוכה על ידי בא כוח הנאשמים.

10. לאחר שבחנתי את עדותו של סלמן בחקירתו הראשית והנגדית ואת טענות הצדדים, סבורני שיש להידרש למידה של זהירות לגבי המשקל שניתן לייחס לה, בעניינים שיפורטו בהמשך, ככל שזו אינה נתמכת בראיות נוספות ובשים לנסיבות העניין ולשכל הישר.

חקירתו של סלמאן לאחר תפיסת המשאית ביום 27.9.2016, בשעת לילה, לא הוצגה לפניי על ידי המאשימה.

סלמאן העיד בחקירתו הראשית שהוביל פסולת לתירוש 4 פעמים בממוצע בשבוע ועבד בחברה כארבעה חודשים. בחקירתו הנגדית העיד שהוביל פסולת לתירוש 3 או 4 פעמים בשבוע (23.3.2022; ע' 77, ש' 1-3), הובלת הפסולת לתירוש נעשתה באמצעות משאית רמסה שעליה עבד באופן קבוע ("**היה שני רכבים בחברה, אני נסעתי עם אחד כל הזמן קבוע**..."; ע' 68, ש' 22; ע' 76, ש' 28-29), והוא עבד בחברה כארבעה-חמישה חודשים (23.3.2022; ע' 76, ש' 12-13), חמישה ימים בשבוע (ע' 77, ש' 4-5). סלמן החל לעבוד בחברה באמצע יולי 2016 (הסכם עבודה מיום 13.7.2016; ת/37).

כאשר נשאל האם הוביל פסולת לתירוש 400 פעם בחודש השיב בחיוב. "**ש. בשבוע אתה עובד 5 ימים, בחודש 400 פעם שפכת בתירוש פסולת. ת. בטח**" (23.3.2022; ע' 77, ש' 4-5).

בשים לב לעדותו לפיה הוביל פסולת לתירוש שלוש או ארבע פעמים ביום, חמישה ימים בשבוע, יוצא שלפי גרסתו ביצע לפחות כ-60 הובלות בחודש ובתקופת עבודתו בחברה למעלה מ-200 הובלות לתירוש.

גרסתו בעניין כמות ההובלות לתירוש אינה מתיישבת עם דו"ח המיקומים של חברת "פוינטר".

מעיון בנתונים בדו"ח מיקומים של חברת "פוינטר" מיום 1.8.2016 ועד ליום 28.9.2016 (ת/45/1-77) עולה שהמשאית שעליה נסע סלמאן הייתה בתירוש 6 פעמים בלבד, ויוצא שגרסתו לגבי כמות הנסיעות שביצע לתירוש אינה מתיישבת, בלשון המעטה, עם נתוני הדו"ח.

סלמאן העיד בחקירתו הנגדית שליאור כראדי נסע אתו פעם אחת לתירוש, כאשר סלמאן נהג

במשאית עם נגרר (רמסה) וליאור כראדי נסע בפול טריילר לבן מתוצרת וולבו (23.3.2022; ע' 64, ש' 18-26; ע' 65, ש' 2); ליאור כראדי נהג בטרילר ללא רישיון נהיגה למשאית מסוג זה (ע' 65, ש' 9-14; ע' 66, ש' 23-24; ע' 68, ש' 7-9, ש' 22-23; ע' 69, ש' 3). סלמאן וליאור כראדי פרקו את הפסולת בנפרד והוא לא הבחין באנשים נוספים (ע' 69, ש' 18-25; ע' 70, ש' 25-28); הנסיעה האמורה תועדה בצילום שנמצא בחומר החקירה (23.3.2022; ע' 65, ש' 20-27; ע' 69, ש' 25-27; ע' 70, ש' 3-16).

עם זאת, בהמשך חקירתו הנגדית העיד באופן שונה לגבי ההובלה האמורה.

בעוד שבתחילה העיד שהוא וליאור כראדי ביצעו את ההובלה לבד וכל אחד מהם פרק את הפסולת לבד, בהמשך העיד שהיו שני אנשים נוספים עם ליאור כראדי שאותם לא הכיר (ע' 71, ש' 2-29).

בחקירתו הנגדית העיד שליאור כראדי נסע בפול טריילר לבן מתוצרת וולבו (23.3.2022; ע' 64, ש' 28-29), אך בהמשך העיד כי אינו זוכר את סוג הרכב ואת צבע הרכב **"... אני משיב לא זוכר איזה רישיון, איזה רכב, איזה צבע"** (23.3.2022; ע' 68, ש' 11). **"ש. מה אמרת לשופט משאית וולבו לבנה. ת. לא זוכר. ש. לא זוכר מה אמרת לפני דקה. ת. לא זוכר איזה צבע, לבן, צהוב"** (23.3.2022; ע' 68, ש' 24-27; ע' 69, ש' 2-3).

גרסתו של סלמאן לפיה ההובלה האמורה (שבה השתתף ליאור כראדי, כך לפי הטענה) תועדה בצילום על ידי החוקרים, אינה מתיישבת עם חומר הראיות. התמונות ודו"חות הפעולה שהוגשו על ידי המאשימה נוגעים להשלכת הפסולת על ידי סלמאן בתירוש במועד שבו נתפס, ביום 27.9.2016, בשעה 21:00 (בערך), אך במועד זה רק המשאית שבה נהג סלמאן (פול טריילר בצבע לבן) הובילה פסולת לתירוש והוא נתפס לאחר שפרק את הפסולת (תמונות ת/2-ת/8; דו"ח פעולה של שי סיטון, ת/42; עדותו של שי סיטון, 13.3.2023; עמ' 79-80; ת/53).

סלמאן העיד בחקירתו הנגדית שבא כוחה של החברה ונציגים נוספים מטעמה הודיעו לו באמצעות הטלפון שלא להתייצב לבית המשפט (23.3.2022; ע' 73, ש' 26-28), אך בהמשך חזר בו מגרסתו לפיה בא כוח החברה התקשר אליו וטען שאינו יודיע מי התקשר אליו (ע' 74, ש' 8-16).

סלמאן העיד בחקירתו הנגדית שליאור כראדי מסר לו 1,000 ₪ כדי לשלם לפלוני שהיה אמור לפגוש אותו בכניסה למושב תירוש, הפגישה לא נערכה והוא החזיר לליאור כראדי 900 ₪ למחרת היום (23.3.2022; ע' 76, ש' 15-28). סלמאן נשאל מדוע טען בחקירתו (שלא הוצגה לפני בית המשפט) שמסר לליאור כראדי סך של 1,000 ₪ ששולמו על ידי האחרון לפלוני שהיה בטנדר והעיד שלא היה לו קשר עם הטנדר וליאור כראדי היה בקשר על הטנדר (ע' 77, ש' 27-28), אך בהמשך העיד שאינו זוכר האם ראה את ליאור כראדי משוחח או מוסר כסף לפלוני בטנדר (ע' 77, ש' 29; ע' 78, ש' 1-4), ויכול שהשיב לליאור כראדי את הכסף במועד אחר ולא למחרת היום (ע' 77, ש' 11-16).

בחקירתו הנגדית שנערכה ביום 1.2.2023 הציג גרסה שונה לחלוטין לגבי התשלום לפלוני בטנדר במושב תירוש והעיד שהעביר לאותו פלוני 900 ₪. **"אמר לי להעביר לו 1000 ₪. היה לי 900 ₪, פתח את החלון לקח וסגר. ש. ממי לקח את ה- 900 ₪. ת. אני הבאתי לו"** (1.2.2023; ע' 67, ש' 16).

סלמאן העיד שהתשלום הנ"ל בוצע על ידו כאשר הגיע לבד לתירוש ולא במועד (היחיד) שבו הגיע למקום עם ליאור כראדי (1.2.2023; ע' 69, ש' 4-6), כך לפי הטענה. בהמשך הופנה לגרסה שונה, באותו עניין, שמסר בדיון הקודם והעיד שלא השיב את הסך של 900 ₪ לליאור כראדי (1.2.2023; ע' 69, ש' 29-30). כאשר הופנה לגרסתו בדיון הקודם לפיה לא שילם כלל את הסך של 900 ₪ לאותו פלוני והשיב אותם לליאור כראדי, העיד **"בעל הטנדר פגש אותי, עמד בכניסה, קיבל 900 ₪ ונתן לי לפרוק בשטח"** (1.2.2023; ע' 70, ש' 1), ולכן לא השיב את הסכום הנ"ל לליאור כראדי (1.2.2023; ע' 69, ש' 27-33; ע' 70, ש' 1-2). גרסתו אינה מתיישבת, בלשון המעטה, עם גרסתו הקודמת בעניין זה.

11. באשר למועדים שצוינו בכתב האישום לגבי שפיכת הפסולת (למעט המועד שבו נתפס סלמאן), לפי דו"ח המיקומים של חברת "פוינטר, סבורני שניתן להסתמך על הדו"ח לצורך איתור מקום המשאית שבה נהג סלמאן במקום ובשעה שצוינו בדו"ח.

עם זאת, ולמרות שמיקומה של המשאית באתר הפסולת בתירוש בשעת לילה מאורחת מעוררת לכל הפחות תהיה של ממש לגבי הימצאותה ופעילותה באותו מקום, לא ניתן להסתמך על דו"ח המיקומים בלבד, בגדרו של הליך זה, כהליך פלילי, לצורך הוכחת הטענה שהושלכה פסולת בתירוש במקום ובשעה שצוינו בדו"ח ולכן יש צורך בראיות נוספות.

מכיוון שלא מצאתי לנכון להסתמך על עדותו של סלמאן בכל הנוגע להובלת הפסולת לתירוש במועדים שצוינו בכתב האישום (למעט המועד שבו נתפס), בשים לב לגרסתו לגבי כמות ההובלות שביצע, לטענתו, לתירוש, סבורני שיש להידרש לבחינת ראיות נוספות שיכול ויש בהן כדי לתמוך בטענותיה של המאשימה בעניין זה.

12. הוצגה לפניי הודעה שלפי טענתו של סלמאן נשלחה למכשיר הטלפון שלו בווטסאפ על ידי ליאור דקר (סדרן החברה) ובה נרשם **"... הלל (כינויו של סלמאן בחברה- מ.ה.) מחר בבוקר תפרוק בתירוש ותבוא לאשדוד מחר יש לנו קצת מכולות"**. ההודעה נשלחה ביום 18.9.2016, בשעה 11:58 (ת/ 28 ו-ת/ 36 ; עדות סלמאן, ע' 50, ש' 21-27). יש לשים לב שבסעיף 12 לכתב האישום (ת/ 2 סעיף 2) הועלתה טענה להשלכת פסולת ביום 19.9.2016, בשעה 00:21 (ופריקות נוספות בימים 18.9.2016, 20.9.2016 ועוד). ליאור דקר אישר בחקירתו שנערכה ביום 24.1.2017 (ת/ 11, ע' 3, ש' 7-14) שהודעת הווטסאפ הנ"ל נשלחה לסלמאן על ידו, אך לא זכר מה נפרק בתירוש וטען שיציג תעודה לגבי החומר שנפרק בתירוש ביום 18.9.2016 ואת יומני העבודה הרלבנטיים.

מעיון ביומני העבודה שהוגשו עולים הנתונים הבאים.

ביומן עבודה מימים 21-22.9.2016 צוין, בין היתר, "שם הלקוח- פרח (לילה) חיוב, סוג מטען- תעשייתית, כמות- 26,820, ממקום- פרח, למקום- תירוש פינוי, תעודת משלוח- 16380, תעודת שקילה- 216850; "שם הלקוח- פרח (לילה) חיוב, סוג מטען- תעשייתית, כמות- 25,740, ממקום- פרח, למקום- תירוש פינוי, תעודת משלוח- 16379, תעודת שקילה- 216851; "שם הלקוח- פרח (לילה) חיוב, סוג מטען- תעשייתית, כמות- 27,350, ממקום- פרח, למקום- תירוש, תעודת משלוח- 16381, תעודת שקילה- 216849" (ת/ 40/א').

ביומן עבודה מיום 25.9.2016 צוין, בין היתר, "שם הלקוח- מפעלי מיחזור (לילה), סוג מטען- תעשייתית, כמות- (לא צוינה- מ.ה.), ממקום- עד הלום, למקום- תירוש, תעודת משלוח- 16352; "שם הלקוח- פרח (לילה), סוג מטען- תעשייתית, כמות- 42,360, ממקום- אשדוד, למקום- תירוש, תעודת משלוח- 16354, תעודת שקילה 217072" (ת/40/ב).

ביומן עבודה מיום 26.9.2016 צוין, בין היתר, "שם הלקוח- פרח, סוג מטען- תעשייתית, כמות- 27,140, ממקום- פרח, למקום- תירוש, תעודת משלוח- 16390, תעודת שקילה 217169" (ת/40/ג). בכתב האישום לא נטען להשלכת פסולת בתירוש ביום 26.9.2016.

(הדגשות לא במקור- מ.ה.).

יש לשים לב שהמועדים שפורטו ביומני העבודה בימים 21.9.2016 ו-22.9.2016 ו-25.9.2016 מתיישבים עם המועדים שפורטו בסעיף 12 לכתב האישום בתתי סעיפים 5, 6, 8 ו-9.

יש לשים לב לפרטים שצוינו בתעודות שקילה (ת/38/א-ה') ובתעודות משלוח (ת/39/ב-ו') וזאת בשים לב לפרטים שצוינו ביומני העבודה.

מעיון בתעודות המשלוח עולה התמונה הבאה- בתעודת משלוח ת/39/ב' צוין "סוג חומר תעשייתית", "יעד קלנסואה"; בתעודת משלוח ת/39/ג' צוין "סוג החומר תעשייתית", יעד "קלנסואה", "הערות תירוש"; בתעודת משלוח ת/39/ד' צוין "סוג החומר תעשייתית", "יעד קלנסואה"; בתעודת משלוח ת/39/ה' צוין "סוג החומר תעשייתית", "יעד תירוש"; בתעודת משלוח ת/39/ו' צוין "סוג החומר תעשייתית", "יעד תירוש" (הדגשות לא במקור- מ.ה.).

יוצא אפוא שגם באותן תעודות משלוח שבהן צוין שהפסולת התעשייתית מיועדת למטמנה בקלנסואה (וכך גם בתעודות השקילה) הפסולת נפרקה בפועל בתירוש.

סלמאן עבד כנהג משאית שכיר אצל החברה ולא מצאתי שעלה בידי הנאשמים להצביע על מניע של ממש שגרם לו לפרוק את הפסולת בתירוש ולא במטמנה מורשית.

יש לשים לב שסלמאן רשם ביומני העבודה ובחלק מתעודות המשלוח שהיעד להובלת הפסולת הוא תירוש, מסמכים אלה נמסרו על ידו לנציגי החברה, סלמאן ידע שהפרטים שציין יחשפו לפניהם, ובנסיבות אלה סבורני שיש לייחס למסמכים אלה משקל של ממש.

ליאור דקר טען בחקירתו מיום 24.1.2017 (ת/11, ע' 5, ש' 3) כי פסולת תעשייתית היא "... **פסולת ברזל מעורבת עם חול**" ויוצא, אפוא, כך על פי הפרטים ביומני העבודה ויתר הראיות הרלבנטיות, שפסולת תעשייתית נפרקה בתירוש במקום שאינו אתר הטמנה מאושר.

ליאור דקר טען בחקירתו שיומני העבודה ותעודות המשלוח נרשמים על ידי הנהגים, ובכלל זה על ידי סלמאן, אך הדעת נותנת, כך על פי השכל הישר וניסיון החיים, שככל שסלמאן פעל על דעת עצמו ובניגוד להנחיות שקיבל מנציגי החברה, הוא היה מנסה להסתיר את פריקות הפסולת בתירוש ולא היה מציין זאת במפורש ביומני העבודה ובתעודות המשלוח.

זאת ועוד, הוצגה לפניי הקלטה של שיחה שנערכה בין ליאור דקר לבין סלמאן והוגש תמליל השיחה (ת/9; התמליל הוגש ביום 23.12.2021).

מעיון בתמליל עולים, בין היתר, חילופי הדברים הבאים.

"ליאור דקר: ליאור אמר אם בא לך לצאת היום לעשות אחת תעשייה. סלמן אלסייד: איפה? ליאור דקר: איך? סלמן אלסייד: לאן? איפה? ליאור דקר: מעד הלום לתירוש. סלמן אלסייד: מעד הלום? ליאור דקר: לתירוש, לא בלחץ, אם בא לך הוא אמר, אם בא לך תצא. אם לא - לא.

...

סלמן אלסייד: אני בשעות הבוקר מוקדם, הכוונה אם אני אעמיס את הארגזים מאוחר, להעמיס ולצאת לתירוש, אני אהיה באור יום כמעט. ליאור דקר: נו אין בעיה, אם זה באור יום, בחמש, שש בבוקר, אין בעיה. סלמן אלסייד: פשוט נהיה באיחור בהרבה. ליאור דקר: מה שבא לך, בא לך תצא, לא בא לך - אל תצא. פשוט מחר המפעל בעד הלום פותח, אתה מבין? מחר הוא מתחיל לקבל פסולת. סלמן אלסייד: לא יודע מה להגיד לך. אני לא רוצה להיכנס לתירוש ביום, זה כל הכוונה שלי" (הדגשות לא במקור- מ.ה.).

ליאור דקר לא הכחיש בחקירתו את השיחה שהוקלטה וטען שפסולת תעשייתית היא פסולת ברזל מעורבת עם חול (ת/11; 24.1.2017, ע' 5, ש' 6-3).

יוצא אפוא שליאור דקר ביקש מסלמן להוביל פסולת תעשייתית לתירוש.

הדעת נותנת שסלמן חשש להוביל פסולת תעשייתית לתירוש באור יום, והביע את חששו בשיחה עם ליאור דקר, מכיוון שהיה מודע לכך שמדובר בפעולה שלא כדין.

13. לאור האמור לעיל מצאתי לנכון לקבל את טענותיה של המאשימה לגבי השלכת פסולת בתירוש בחמישה מועדים שצוינו בכתב האישום ביום 21/9/16, פעמיים, ביום 22/9/16, בשעה 01:08, ביום 25/9/16, בשעות 19:26 ו- 03:45 ובמועד התפיסה ביום 27.9.2016 בשעה 21:00.

המדובר בשש השלכות פסולת נפרדות.

14. הטענות שהעלתה המאשימה להשלכת פסולת בתירוש בחמישה מועדים נוספים בימים 18.9.2016, 19.9.2016, 20.9.2016, 24.9.2016 ו- 27.9.2016 בשעה 00:21, נדחות.

באשר לטענה לגבי השלכת פסולת ביום 27.9.2016, בשעה 00:21, סבורני שלא הוצגו ראיות של ממש לגבי השלכת פסולת בתירוש לאחר תפיסתו של סלמן מוקדם יותר באותו היום, בשעה 21:00, מה גם שהטענה אינה מתיישבת עם השכל הישר.

15. בסעיף 2 לחוק שמירת הניקיון, שעניינו "איסור לכלוך והשלכת פסולת", נקבע כי **"לא ישליך אדם פסולת, פסולת בנין או גרוטות רכב ברשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד, ולא ילכלך את רשות הרבים"**.

בסעיף 4(א) לחוק שמירת הניקיון, שעניינו "חזקות לעניין השלכת פסולת ופסולת בנין מתוך רכב", נקבע כי **"הוכח כי פסולת או פסולת בנין הושלכו מתוך רכב, רואים, לעניין סעיף 2, את בעל הרכב או את האדם האחראי לרכב, כאילו הוא השליך את הפסולת או את פסולת הבניין,**

זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של האדם שהרכב היה ברשותו בעת ההשלכה, או שהרכב נלקח ללא הסכמתו".

בסעיף 15(א) לחוק שמירת הניקיון נקבע כי "נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 13 על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו- קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לעניין סעיף זה, "נושא משרה"- מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה".

בסעיף 15(ב) לחוק שמירת הניקיון נקבע כי "נעברה עבירה לפי סעיף 13 על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו".

בסעיף 23(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), שעניינו "היקף אחריות הפלילית של תאגיד", נקבע כי "(א) תאגיד יישא באחריות פלילית- (1) לפי סעיף 22, כשהעבירה נעברה על-ידי אדם במהלך מילוי תפקידו בתאגיד;...".

בסעיף 22 לחוק העונשין, שעניינו "אחריות קפידה והיקפה", נקבע כי "(א) אדם נושא באחריות קפידה בשל עבירה, אם נקבע בחיקוק שהעבירה אינה טעונה הוכחת מחשבה פלילית או רשלנות; ... (ב) לא יישא אדם באחריות לפי סעיף זה אם נהג ללא מחשבה פלילית וללא רשלנות ועשה כל שניתן למנוע את העבירה; הטוען טענה כאמור- עליו הראיה".

המונח "אדם" שבסעיף 23(א) לחוק העונשין כולל את כל מי שמועסק בתאגיד.

בהלכה הפסוקה נקבע זה מכבר שחלק נכבד מהעבירות בנושאי איכות הסביבה הן עבירות של אחריות קפידה (רע"פ 8487/11 חברת נמלי ישראל- פיתוח ונכסים בע"מ נ' מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה, פסקה 10, 23.10.2012; רע"פ 3515/12 מדינת ישראל נ' דוד שבתאי, עבירות אסדרתיות של אחריות קפידה בתחום איכות הסביבה, פסקה 36, 10.9.2013; רע"פ 6990/10 דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל, העבירות לפי סעיף 13 לחוק שמירת הניקיון הן עבירות של אחריות קפידה, ועל כן לפי סעיף 23(א)(1) לחוק העונשין נושא התאגיד עצמו באחריות פלילית, פסקה ו', 24.11.2010; רע"פ 362/13 עלי חסן גמיל נ' מדינת ישראל, "... העבירה שבה הורשע המבקש הינה מסוג אחריות קפידה, כקבוע בסעיף 13(ו) לחוק שמירת הניקיון...", פסקה 15, 27.8.2013; רע"פ 8971/15 כל בו חצי חנים בע"מ נ' מדינת ישראל- המשרד לאיכות הסביבה, 27.1.2016.

בסעיף 13(ו) לחוק שמירת הניקיון נקבע כי "עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה".

המחוקק ראה לנכון, בסעיף 15(א) לחוק שמירת הניקיון, להטיל על נושא משרה בתאגיד את החובה לפקח ולעשות את כל מה שניתן על מנת למנוע את ביצוע העבירות לפי סעיף 13 לחוק שמירת הניקיון על ידי התאגיד או על ידי מי מעובדיו.

בעניין שנדון ב-רע"פ 3027/90 חברת מודיעים בינוי ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל (8.8.1991),

נקבע לגבי אחריותם הפלילית של נושאי משרה, בין היתר, הדברים הבאים-

"... הטלת אחריות פלילית כעין שילוחית על נושאי המשרה נועדה להמריץ אותם לנקוט אמצעים נאותים ולהבטיח כי יקוימו אמצעי זהירות על מנת למנוע ביצוע עבירות במסגרת התאגיד. היא גם באה להטיל אחריות על נושאי משרה בכירים, אשר קיימת הסתברות גבוהה כי היו מעורבים בביצוע העבירות של התאגיד, אך לא ניתן להוכיח זאת. אחריות זו היא מוחלטת וכעין שילוחית, שכן נושא משרה, המוכיח כי הוא לא ביצע את העבירה (לא באשר ליסוד העובדתי ולא באשר ליסוד הנפשי) שבגינה נמצא התאגיד אחראי, אינו משתחרר מאחריותו. עצם ביצוע אותה עבירה הוא תנאי מספיק לאחריות נושא המשרה, אלא אם כן הוכח, כי לא היה מודע לביצוע של אותה עבירה או לא התרשל באפשרו את ביצועה" (פסקה 15).

בעניין שנדון ב-ע"פ (מחוזי ת"א) 70224/99 צבי כהן נ' מדינת ישראל (4.10.1999), נקבע כי על נושא משרה בתאגיד להוכיח את טענותיו לפיהן פיקח ועשה כל מה שהיה ניתן לעשות על מנת למנוע את העבירה, לפי סעיף 15(ב) לחוק שמירת הניקיון, ברמה של הטית מאזן ההסתברות לטובתו.

עוד נקבע (שם) כי אין די במתן הסבר לנהגים, החתמתם על טופס התחייבות (לכיסוי תא המטען) וכנס מיוחד שנערך להם כל כמה חודשים לצורך מתן הנחיות בנוגע לאיכות הסביבה, על מנת לעמוד בדרישות שהעמיד במחוקק בעניין זה.

"... אזהרה וסיפוק האמצעים אינם בגדר פיקוח. פיקוח יכול להתבצע, למשל: ע"י שליחת אנשים שיבדקו מפעם לפעם את התנהגות נהגי המשאיות, ייסעו אחריהם, יראו שאכן המשאיות מכוסות ויטפלו בכל מי שאיננו נוהג כך. הבאנו רק דוגמא ומשל לפיקוח, בלי להתיימר לקבוע מהו פיקוח".

"... גם נושא משרה שאינו בכיר עשוי להיחשב כאורגן התאגיד, וזאת אם על-פי מסמכי התאגיד או על-פי מקור נורמאטיבי אחר רואים את פעולתם ומחשבתם כפעולת התאגיד עצמו" (ע"פ (מחוזי ת"א) 70224/99 צבי כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 7, 4.10.1999).

16. מעיון בחומר הראיות עולה בבירור שיש לראות בנאשמים 3-5, ליאור כראדי, טל כראדי וליאור דקר, כנושאי משרה בחברה, הנאשמת 1, בשים לב לעבירות שיוחסו להם בכתב האישום.

ליאור כראדי טען בחקירתו מיום 30.10.2016, בעיקרי הדברים, כי **"אני הכל, אני הראש מלמעלה, אני מנהל, מנכ"ל כספים וכל מה שצריך, טל יותר בשנה האחרונה חצי שנה, הוא יושב על חשבונות, עבודות שביצענו. הוא מתעסק בכספים, בסדר ובתפעול של החברה אני מתעסק בתפעול ובכספים" (ת/12; ע' 2, ש' 13-19);** ליאור דקר, סדרן העבודה, מבצע ביקורת על עבודתו של סלמאן לגבי אתרי ההטמנה ולעניין תעודות משלוח ושקילה (ת/12; ע' 4, ש' 24-25; ע' 5, ש' 1-2).

מגרסתו של ליאור כראדי עולה שליאור דקר אחראי על כל התפעול השוטף של המשאיות ועבודת הנהגים (23.6.2024, ע' 97, ש' 24-25), אך מעיון בחומר הראיות ניתן להסיק שליאור כראדי היה מעורה במידה מסוימת במתן הנחיות לנהגים לגבי ביצוע הובלות.

ליאור דקר טען בחקירתו שליאור כראדי הנחה את סלמאן לבצע נסיעה לנתניה שעליה ידע רק בדיעבד. "... לגבי נתניה זה מהנחיה של ליאור אבל אני לא ידעתי" (ת/10, ע' 11, ש' 9-12, ש' 21).

כפי שצוין לעיל, בשיחת הטלפון שהוקלטה ליאור דקר אמר לסלמאן, בין היתר, כי "ליאור אמר אם בא לך לצאת היום לעשות אחת תעשיה. סלמן אלסייד: איפה? ליאור דקר: איך? סלמן אלסייד: לאן? איפה? ליאור דקר: מעד הלום לתירוש..." (הדגשות לא במקור- מ.ה.). ליאור דקר טען בחקירתו שהכוונה ל"ליאור כראדי הבעלים" (ת/11; ע' 6, ש' 7-8). כאשר נשאל מדוע יש צורך באישורו של ליאור כראדי להובלה לתירוש השיב "כי זה עבודות חריגות ומשלמים לנהג תוספת" מכיון שהעבודה מבוצעת בשעות הלילה המאוחרות (ת/11, ע' 6, ש' 9-13).

ליאור כראדי הכחיש בעדותו את הטענה הנ"ל (23.6.2024, ע' 101, ש' 21-31; ע' 102, ש' 1-6), אך גרסתו של ליאור דקר מהימנה עליי בעניין זה מכיון שהשיחה נערכה לפני תפיסת המשאית, הדעת נותנת שליאור דקר לא ידע שהשיחה מוקלטת וסבורני שהיא משקפת באופן מהימן את מצב הדברים כפי שהוא משתקף בשיחה.

טל כראדי, טען בחקירתו מיום 10.10.2016 (ת/14), בעיקרי הדברים, כי הוא ואחיו ליאור כראדי עובדים אצל החברה, כבעלים, הוא מורשה חתימה והוא ואחיו עושים הכל ביחד. "התחום שלי בעיקר זה מניירת וגם בשטח, מהצעות מחיר, אישורי חשבונות, מכרזים, אני מורשה חתימה. אני ואחי עושים הכל ביחד" (ת/14; ע' 2, ש' 8-14); ליאור דקר משמש כסדרן של החברה (ע' 4, ש' 14-22). "ליאור עובד אצלי כמה שנים הוא כבר מכיר את השוק והמחירים והוא דואג להובלות בשוטף, הוא נמצא בשטח, מול קבלני משנה ופרויקטים שלנו, וגם סידור משאיות שלנו. זה הסדרן זה העבודה שלנו. בגדול הכל בדיעה שלי" (ת/14; ע' 5, ש' 14-18; הדגשות לא במקור- מ.ה.); ההתקשרות הראשונה בפרויקטים נעשית על ידו ועל ידי ליאור אחיו ובהמשך ליאור דקר מנהל את הפעילות השוטפת (ת/14; ע' 5, ש' 19-24).

טל כראדי העיד בחקירתו בבית המשפט (23.6.2024) כי הוא שותף לניהול החברה אך התמקד בעבר וגם כיום בעבודה משרדית ופחות בתפעול השוטף (23.6.2024; ע' 102, ש' 30-31);

17. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת חומר הראיות סבורני שהנאשמים 1, 3-5, לא הרימו את הנטל המוטל עליהם על מנת להוכיח שפיקחו ועשו את המוטל עליהם על מנת למנוע את השלכות הפסולת.

א. ליאור כראדי טען בחקירתו מיום 30.10.2016 כי בעת שקיבל את סלמאן לעבודה לא הודיע לו שעליו לפנות פסולת לאתרים מורשים בלבד (ת/12; ע' 4, ש' 20-23); לשאלה "האם יתכן שלא העברת לו (לליאור דקר- מ.ה.) הנחיות לגבי התנהלות על פינוי פסולת וכן שיעביר הלאה לנהגים", השיב "ייתכן" (ת/12; ע' 5, ש' 10-12); ליאור דקר מנהל את העבודה באופן עצמאי ואמור לפעול לפי החוק (ת/12, ע' 5, ש' 20-21); לשאלה האם יש לנהג שיקול דעת לגבי יעד ההובלה השיב ששיקול הדעת בעניין זה מוקנה לסדרן ולא לנהג (ת/12; ע' 5, ש' 22-25); בסוף כל חודש נערכת בדיקה של הדו"חות ועד למועד החקירה נבדקו הדו"חות שעד יולי 2016 (ת/12; ע' 6, ש' 5-12); בהמשך, כאשר נשאל האם יש לחברה בקרה על כל הובלה לגבי יעד

ההובלה השיב "בוודאי. ליאור דקר עובר על דוחות סוף חודש יומן עבודה שלו" (ת/12; ע' 7, ש' 1-4); הוא (ליאור כראדי) נושא באחריות לגבי הנעשה בחברה (ת/12; ע' 7, ש' 9); לשאלה האם יכול להיות שליאור דקר נקט בפעולות (לא חוקיות) שלא היו בדיעתם של מנהלי החברה, השיב שיכול להיות שכך אירע מכיוון שאין עליו בקרה הדוקה (ת/12; ע' 7, ש' 14-17).

ליאור כראדי העיד בחקירתו בבית המשפט (23.6.2024), בעיקרי הדברים, כי הבדיקה של הדו"חות של הנהגים נעשתה בזמנו בסוף כל חודש (23.6.2024, ע' 94, ש' 17-23); בדיקת הנתונים מתחילת 2024 נעשית כל שלושה ימים באופן ממוחשב באמצעות תוכנה שלא הייתה בשנת 2016 (ע' 99, ש' 10-18); לחברה היו כ-40 משאיות במועדים הרלבנטיים לכתב האישום; החברה סיפקה חומר נברר למושב תירוש ומשכך לא נראה משהו חריג שהמשאיות נמצאות בתירוש (ע' 94, ש' 26-27); הוא לא מסר לסלמאן הנחיות לגבי עבודתו ורק הגדיר לו את שעות עבודתו. מתפקידו של ליאור דקר היה להנחות את סלמן "... איפה פורקים, מה עושים, מאיפה מובילים, את כל סדר פעולות עבודה של היום..." (23.6.2024, ע' 97, ש' 24-25); הוא הנחה את ליאור דקר שיש לפרוק פסולת רק באתרי הטמנה מורשים כדין (ע' 98, ש' 14-15); הוא לקח אחריות על פינוי כל הפסולת בתירוש מתוך ראייה לעתיד אך לא לגבי השלכתה במקום (ע' 98, ש' 17-23).

ב. טל כראדי, טען בחקירתו מיום 10.10.2016 (ת/14), בעיקרי הדברים, כי הוא לא הכיר את תעודות המשלוח והרישומים ביומני העבודה (שהוצגו לפניו) הנוגעים להובלות שנעשו לתירוש וההנחיות הן לבצע את הפריקה באתרי הטמנה מורשים (ת/14; ע' 9); טל כראדי העלה את האפשרות שהנהג לא הציג את יומני העבודה שבהם צוין שבוצעה הובלה והשלכה של פסולת בתירוש (ת/14; ע' 10, ש' 21-22); תעודות השקילה מוגשות לפקידה שתפקידה לבדוק התאמה ביניהן לבין החיובים שמגיעים מאתרי ההטמנה (ת/14; ע' 11, ש' 12-14); יומני העבודה מגיעים למשרדי החברה ויכול להיות שרק חלק מהם הוגש לחברה (ת/14; ע' 12, ש' 4-5); יכול ומדובר בתרמית או גניבה ובכוונתו להידרש לבדיקה בעניין זה.

טל כראדי העיד בחקירתו הנגדית (23.6.2024), בעיקרי הדברים, כי לא הנחה את הנהגים או את ליאור כראדי לגבי פריקת הפסולת, אך הוא מכיר את הנחיות החברה והנהלים בעניין זה (23.6.2024, ע' 105, ש' 11-16); החברה סיפקה חומר גרוס למושב תירוש והמשאיות עבדו בשעות לא שגרתיות (ע' 105, ש' 20-23); הוא לא בדק את הדו"חות בסופו של כל חודש (ע' 106, ש' 15-21).

ג. ליאור כראדי לא הנחה את הנהגים, ובכלל זה את סלמאן, לגבי פריקת הפסולת באתרי הטמנה מורשים בלבד וכאשר נשאל בחקירתו (מיום 30.10.2016) האם הנחה את ליאור דקר להנחות את הנהגים בעניין זה השיב "יתכן" (ת/12; ע' 5, ש' 10-12). בחקירתו בבית המשפט העיד כי לא הנחה את הנהגים לגבי פריקת הפסולת באתרי הטמנה מורשים ומתפקידו של ליאור דקר להנחות אותם בעניין זה.

ד. ליאור דקר טען בחקירתו מיום 7.11.2016 (ת/10) כי עד למועד האירוע הנדון לא ניתנו

תדריכים לגבי עניינים הנוגעים לאיכות הסביבה. "האם אתה נותן תדריך כלשהוא לנהגים בעניין חוקי אי"כהס? ת. עד לאותו אירוע לא נתנו תדריכים, עד לשבוע שעבר שקבלנו הנחיות, שהשתתפו כלל צוות ההנהלה + נהגים..." (ת/10, ע' 4, ש' 2-4).

ה. טל כראדי העיד כי לא הנחה את הנהגים או את ליאור דקר לגבי פריקת הפסולת.

ו. לא הועלתה טענה שהנהגים הוחתמו על מסמכים הנוגעים לשמירה על דיני איכות הסביבה, לא נטען שנדרשו לכך עובר להתרחשות האירועים שפורטו בכתב האישום ולא הוצג תיעוד בעניין זה.

מעיון בהסכם העסקתו של סלמאן (ת/37) עולה שלא נעשתה בגדרו התייחסות לשמירה על דיני איכות הסביבה.

ז. לא הועלתה טענה לגבי בדיקות שנעשו על מנת לבדוק את התנהלות הנהגים בנוגע לשמירה על דיני איכות הסביבה.

ח. ליאור כראדי טען בחקירתו ועדותו שבדיקת יומני העבודה ותעודות המשלוח שנרשמו על הנהגים ויתר הנתונים נבדקו על ידו בסוף כל חודש, אך מעיון בחקירתו של ליאור דקר לא ברור האם כך התנהלו הדברים.

ליאור דקר טען בחקירתו מיום 7.11.2016 (ת/10) שיומני העבודה שנרשמו על ידי הנהגים היו מגיעים אליו לצורך אישור באיחור רב ולא תמיד והועברו לפקידה שפעלה כרובוט. "יומני העבודה היומיים שממלא נהג של טלאור כראדי מגיע בשלב מסוים אליך לאישור? ת. כן באיחור רב ולא תמיד. גם הפקידה היא כמו רובוט" (ת/10, ע' 7, ש' 20-23).

ליאור דקר נשאל לאן מגיעות תעודות המשלוח שנרשמו על ידי הנהגים והשיב שהתעודות עוברות לפקידה למיון. בתחילה טען שאין לו מושג מי בודק אותן ובהמשך טען שכל שיש לו זמן הוא עובר על התעודות. "ש. תעודות משלוח של טלאור שאותם ממלאים הנהגים מגיעות לאן? ת. לפקידה למיון. ממינת אותם..." ש. אחרי שהיא מסיימת למיון מי בודק מה נכון? ת. אין לי מושג. במידה ויש לי זמן ... אז אני עובר על התעודות. אם הכל בסדר. יש לי מספיק דברים על הראש" (ת/10, ע' 8, ש' 1-8).

בהמשך טען שהוא בודק האם הנהגים הגישו תעודות משלוח שנחתמו על ידי אתרי ההטמנה וככל שלא נחתמו הוא מטפל בכך (ת/10, ע' 9, ש' 21-25), אך לא ניתנה התייחסות לגבי מועד הבדיקה.

כאשר נשאל לגבי אחריותו לגבי פינוי הפסולת לאתרי הטמנה מאושרים בלבד השיב שלפני כחודשיים הגיש הודעת התפטרות בשל הרעת תנאים בשל עומס עבודה ואיבוד שליטה על מצב הדברים. "... עושה עבודה של 6 עובדים ואני מרגיש אני מאבד שליטה ברמה שלא מצליח למצוא זמן להתעסק עם משאיות ולענות לקבלנים, מוסכים, טיפולים, קציני בטיחות..." (ת/10, ע' 11, ש' 3-6).

ט. ליאור כראדי טען שהוא נדרש לבדיקת יומני העבודה ותעודות המשלוח שנרשמו על ידי

הנהגים בסוף כל חודש, אך לא ברור מה המשקל שניתן לייחס לגרסתו בעניין זה.

ליאור כראדי טען בחקירתו שנערכה ביום 30.10.2016 כי נבדקו הדו"חות שעד יולי 2016 (כולל) (ת/12; ע' 6, ש' 5-12). לא ברור האם הכוונה לבדיקת שנערכה עד למועד תפיסתו של סלמאן בתירוש, ביום 27.9.2016, או עד למועד החקירה שנערכה ביום 30.10.2016. מכל מקום, גם אם אניח שמדובר בבדיקה שנערכה עד למועד תפיסתו של סלמאן בתירוש ביום 27.9.2016, הדבר אינו מתיישב עם הטענה לפיה נערכה בדיקה ממצה של הדו"חות בכל סוף חודש.

גם אם אניח שהדו"חות נבדקו בסוף כל חודש, למרות שהטענה לא הוכחה בראיות בעלות משקל, סבורני שהיה מקום לעקוב אחר דיווחי הנהגים ביומני העבודה, תעודות המשלוח ודו"חות מיקומים של חברת "פוינטר" בפרקי זמן קצרים יותר, בשים לב להיקף הפעילות הניכר של 40 משאיות שפעלו, לפי הטענה, בעצימות גבוהה למדי.

כך למשל, ככל שהיה מעקב כל סוף שבוע היה ניתן בנקל להתחקות אחר הפעילות של סלמאן במהלך ספטמבר 2016, ככל שהובלת הפסולת נעשתה על דעתו בלבד, כטענת הנאשמים.

סבורני שבדיקת הדו"חות והנתונים של חברת "פוינטר" הייתה יכולה להיעשות על ידי עובד (או עובדת) שהיו מקבלים הכשרה מתאימה, המדובר בבדיקה רגילה של בדיקת והצלבת נתונים שאינה דורשת מיומנות מיוחדת ואין הכרח שתבוצע רק על ידי נושא משרה בחברה, אך נראה שהנאשמים לא נדרשו לכך.

יא. הנאשמים טענו שהחברה שלחה חומר נברר ממוחזר, חומר תקני שעומד בדרישות הדין (עדות ליאור דקר; 17.9.2024, ע' 108, ש' 2-5), ללקוח בשם מוטי סלוקי במושב תירוש, ולכן ההובלות שביצע סלמאן לתירוש לצורך השלכת פסולת לא עוררו חשד.

מטעם ההגנה הוצגו 15 תעודות של שקילה של חומר נברר שנשלח למוטי סלוקי במושב תירוש, בימים 1.9.2016 (פעמיים), 5.9.2016, 6.9.2016, 7.9.2016, 8.9.2016, 12.9.2016, 13.9.2016, 19.9.2016, 22.9.2016, 25.9.2016, 26.9.2016 (3 פעמים) ו-27.9.2016 (פעמיים) (נ/3-18; דו"חות נ/2).

מוטי סלוקי הובא למתן עדות מטעם ההגנה והעיד שהזמין חומר נברר עבור דיר עיזים במושב תירוש (26.9.2024; ע' 121, ש' 27-30).

יש לשים לב שהמועדים שצוינו בכתב האישום אינם חופפים למועדי ההובלות של החומר הנברר למושב תירוש, כך לפי הטענה, למעט ארבעה מועדים - 19.9.2016, 22.9.2016, 25.9.2016 ו-27.9.2016.

מכל מקום, סבורני שאין בכוחה של הטענה הנ"ל כדי לסייע לנאשמים.

מוטי סלוקי העיד שהחומר הנברר הוזמן עבור דיר עיזים שהיה במשק של אבי גבאי, תושב מושב תירוש, כ-150 מטר מאחורי ביתו, בחלקה א' (26.9.2024, ע' 122, ש' 9-20), בעוד שעל פי דו"ח המיקומים של חברת "פוינטר" המשאית שבה נהג סלמאן אותרה במועדים שצוינו בדו"ח באזור אתר הפסולת מחוץ לחלק הבנוי של המושב (ת/43-2; ת/43-13), והדברים אינם

מתיישבים.

יש לשים לב שסלמאן ציין במפורש ביומני העבודה ובחלק מתעודות המשלוח כי הפסולת התעשייתית מיועדת לתירוש. סלמאן לא ניסה להסתיר את השלכות הפסולת בתירוש ויש בכך כדי לחזק את התובנה שפעל על פי הנחיות שקיבל מנציגי החברה.

כלומר, כל שנדרש מהנאשמים על מנת לדעת לגבי השלכות הפסולת בתירוש הוא לעיין בדיווחים שהגיש סלמאן, וזאת ככל שפעילות זו לא הייתה בהנחיית נציגי החברה.

זאת ועוד, די בכך שהייתה נערכת בדיקה בדו"ח מיקומים של חברת "פוינטר" בפרקי זמן סבירים, על מנת לדעת לגבי ההובלות שביצע סלמאן לאתר הפסולת בתירוש.

18. מהמקובץ לעיל עולה שבמועדים הרלבנטיים לכתב האישום החברה (הנאשמת 1), באמצעות מנהליה וליאור דקר, סדרן העבודה ומנהל חטיבת הרכב, לא קיימו נוהל מסודר של מתן הנחיות לנהגים לגבי פריקת פסולת באתרי הטמנה מאושרים בלבד ואיסור מפורש על השלכת פסולת במקומות אחרים.

זאת ועוד, לא בוצעו בדיקות בפרקי זמן סבירים לצורך בדיקת דיווחי הנהגים ומיקומי המשאיות לפי דו"ח המיקומים של חברת "פוינטר", ולא בוצעו כלל בדיקות אחרות הנוגעות לאכיפת השמירה על דיני איכות הסביבה.

19. בנסיבות העניין יש לראות בנאשמת 1 כמי שהפרה את תנאי רישיון העסק שניתן לה ביום 26.6.2016, לצורך הובלת פסולת ופריקתה באתרי הטמנה מורשים בלבד (ת/48).

20. הנאשמים טענו שלא היה מקום להותיר בהליך את החברה, הנאשמת 1, בשים לב למחיקתה של הנאשמת 2, פרח א.ב. מחזור והובלות בע"מ (להלן: "פרח"), מהטעמים העיקריים שהפסולת יצאה מתחנה המעבר של חברת פרח, הנאשמים 3 ו-4 בעלי שליטה בחברת "פרח" בשיעור של 45%, לא ניתן טעם לאי העמדתו לדין של בעל השליטה בשיעור 55% ואין מקום להפליה ביניהם. עוד נטען שהעבירה היחידה שיוחסה לנאשמת 1 בכתב האישום המתוקן הייתה של הפרת תנאים ברישיון להובלת פסולת.

בכתב האישום המקורי הטענה לגבי הפרת תנאי רישיון עסק להפעלת תחנת מעבר נטען בעניינם של חברת פרח, ליאור וטל כראדי. לאחר מחיקתה של חברת פרח מכתב האישום, בשים לב לכך שהרישיון להפעלת תחנת מעבר ניתן לחברת פרח (ת/46 ו-ת/47), ומכיוון שלא הוצגו ראיות לצורך הוכחת הטענה האמורה, מצאתי לנכון לזכות את הנאשמים 3 ו-4 מהעבירה של הפרת תנאים ברישיון עסק להפעלת תחנת מעבר.

לא מצאתי לנכון לקבל את הטענה לפיה יוחסה לנאשמת 1 עבירה של הפרת תנאים ברישיון עסק בלבד בגדרו של כתב האישום המתוקן, בשים לב לטענות שהועלו בעניינם של הנאשמים, ובכלל זה בעניינה של הנאשמת 1, בסעיפים 13 ו-14 לכתב האישום המתוקן ובשים לב לאופן שבו נוסחו סעיפים 1 ו-2 לגבי סעיפי החיקוק בכתב האישום המתוקן.

זאת ועוד, ככל שהנאשמים כיוונו בטענותיהם לכך שעם מחיקתה של חברת פרח לא היה מקום להותיר את הנאשמת 1 בגדרו של הליך זה, אין בידי לקבל את הטענה.

חברת פרח ניהלה את תחנת המעבר שממנה יצאה הפסולת שהושלכה בתירוש, אך הנאשמת הייתה אמונה על הובלתה לאתרי הטמנה מורשים בלבד, ובנסיבות אלה היה מקום להותירה בהליך. 21. מהמקובץ לעיל מצאתי לנכון להרשיע את הנאשמים 1, 3, 4 ו-5, בעבירות הבאות- איסור לכלוך והשלכת פסולת, פינוי פסולת שלא כדין והפרת תנאים ברישיון עסק להובלת פסולת, כפי שפורט בכתב האישום המתוקן.

ניתנה היום, כ"ו שבט תשפ"ה, 24 פברואר 2025,
במעמד ב"כ המאשימה, הנאשמים 1, 3, 4 ו-5 ובא
כוחם.